

6. fejezet

16. (9:16) A mondvacsinált vallás nem élet és nem világosság - Olyan idők állnak előttünk, melyek meg fogják próbálni az emberek lelkét. Ébrenlétre, örökösre és a helyes böjtölésre lesz hát szükség. Ez nem olyan lesz, mint a farizeusok böjtölése. Az ő böjtölésüknek--a külsőséges szertartások alkalmi voltak, de nem alázták meg szívüket Isten előtt. Tele voltak keserűséggel, irigységgel, rosszakarattal, viszálykodással, önzéssel és önigazultsággal. Miközben tetetett alázattal meghajtották fejüket, másét kívánók, magukat nagyra tartók, önhittek - elnyomók, követelőzők, kevélyek voltak. {5BC 1086.1}

A zsidó istentiszteletekben mindent félremagyaráltak, rosszul értelmeztek. Megrontották az áldozati rendszer célját. Az áldozatoknak Krisztust és küldetését kellett volna jelképezniük hogy mikor testben megjelenik, a világ Istent ismerje föl benne, és megváltójának fogadja el. Ámde Isten-szolgálatukból hiányzott az igazi szívszolgálat, s ez megvakította őket. Nem ismerték meg Istent. Követelmények, szertartások, hagyományok, ez volt vallásuk összessége. {5BC 1086.2}

A farizeusoknak még ezután kellett volna megtanulni, hogy a szentség fölemeli a nemzetet, és hogy a külsőségek és szertartások nem tölthetik be a megszentelődés helyét. Krisztus tanította a népet, mikor a füstfelhőbe burkolózott és amikor a domboldalon ült. A szegények iránt akkor is azt az irgalommal teljes figyelmességet parancsolta, mint amit a tanítványoknak tanított. Izrael vezetői azonban nem tanították minden egyén Isten előtti felelősségét, sem pedig Isten szeretetét, könyörületet és szánakozását. Krisztus mondta: „Senki sem vet új posztóból foltot az ócska ruhára; mert ami azt kitoldaná, elszakít a ruhából és nagyobb szakadás lesz.” Az igazságot, az életet, a világosságot, melynek az igaz istenfélelmet jellemeznie kell, nem lehet egybevetni a farizeusok ember gyártotta vallásával. (1898, 3. kézirat) {5BC 1086.3}

24. (Lukács 16:13; Jakab 4:4) A Sátán szövetségesei - (idézi) Akik felemásan kezdik keresztény életüket, azokat végül az ellenség oldalán látjuk, bármi lett légyen is eredeti szándékuk. Halálánál súlyosabb, ha valaki hitehagyó. Isten ügyének árulója lesz; hiszen ez az örök élet elvesztését jelenti. {5BC 1086.4}

A felemásan gondolkodó férfiak és nők a Sátán legjobb szövetségesei. Bármilyen kedvező véleménnyel vannak is magukról, mégis alakoskodó képmutatók. Aki hűséges Istenhez és az igazsághoz, annak szilárdan állást kell foglalni a mellett, ami helyénvaló, mert helyénvaló. Megszenteletlenekkel kötni szövetséget, s mégis hűségesnek maradni az igazsághoz - egyszerűen lehetetlen. Nem egyesülhetünk a magukat szolgálókká, a világi terveken fáradozókkal anélkül, hogy el ne veszítenénk kapcsolatukat a mennyei tanácsadóval. Kiszabadíthatjuk magunkat az ellenség csapdájából, de csak megtörten, megsebezve s lelki életünk eltörpülése mellett. (Advent szemle és szombat hírnök 1898 április 19) {5BC 1086.5}

28, 29. A kemény fáradozás nem helyettesíti az őszinte odaadást - Az Úr itt arra mutat rá, hogy annak dacára, hogy ha valaki rogyásig fáradozik, hogy csodálatot váltson ki maga iránt, amit ő oly nagyra becsül, mégsem fogható mező virágaihoz. Az Isten ékességébe öltözött egyszerű virágok is túltesznek Salamon szemképráztató öltözékén. (1903, 153. kézirat) {5BC 1086.6}

Isten becslésének fogalma - Ha a mező liliomai olyanok, hogy a mindenható mesterművész gondot fordított rájuk, olyan széppé alkotva őket, hogy túltesznek Salamon, a valaha is élt legnagyobb király dicsőségén; ha a mező fűvét gyönyörű szőnyeggé alkotta a föld számára, akkor fogalmat alkothatunk a gondoskodásról, melyet Isten az emberre fordít, akit tulajdon képmására formált! (1896, 4. levél) {5BC 1086.7}

Minden virág szeretetet fejez ki - A mindenható mesterművész a mező öntudatlan liliomaira tereli figyelmünket, rámutatva a gyönyörű színárnyalatokra és a csodás változatosságra, mely egy-egy virágot ékesít. Isten így nyilatkoztatta ki hozzáértését és gondosságát, így akarja kimutatni a mélységes szeretetet, melyet minden ember iránt érez. {5BC 1086.8}

Minden virág Isten szeretetének kifejezése. (1899, 24. levél) {5BC 1086.9}

A mezők virágai, a vadvirágok a maguk végtelen változatosságában, mindenkor az emberek gyermekeinek örömét szolgálják. „Maga Isten táplál minden szál gyökeret, hogy ki tudja fejezni szeretetét azok iránt, akik meg

akarnak lágyulni, le hajlandók csillapodni kezének műveitől. Semmi szükség mesterséges cicomázásra. A természet szépségei Isten szeretetét képviselik. Többet jelentenek, mint sokan föltételeznék. (1900, 84. levél) {5BC 1087.1}

28-30. A hit serkentése - Az átok, a tövis és bojtortján ellenére virág ékeskedik a bojtortjánon. A világ nem csupa szomorúság és nyomorúság. Isten csodás természet-könyve nyitva áll, hogy tanulmányozzuk. Fennkölt fogalmakat alkothatunk belőle az Úr nagyságáról, fölül-múlhatatlan szeretetéről és dicsőségéről. Aki megvetette a föld alapjait, aki fölékesítette az egeket és rendre sorakoztatta a csillagokat, aki élő szőnyeggel ruházta fel a földet s a szépséges virágok minden árnyalatával és változatával ékesítette, azt szeretné, hogy gyermekei értékeljék alkotásait és gyönyörködjenek az egyszerű, csöndes szépségben, mellyel megszépítette földi hajlékukat. {5BC 1087.2}

Krisztus a mesterségesről a természetesre igyekezett terelni tanítványai figyelmét. „Ha pedig a mező fűvét, amely ma van és holnap kemencébe vettetik, így ruházza az Isten, nem sokkal inkább-e titeket, ti kicsiny hitűek.” Mennyei Atyánk mért nem barnával vagy szürkével borította be a földet? Azt a színt választotta, mely a legpihentetőbb, legmegfelelőbb érzékeinknek. Mennyire vidítja a szívet, üdíti a megfáradt lelket, ha a földre tekint, mely élő zöldszín öltözékébe öltözött! E takaró nélkül a levegő tele lenne porral, s a föld sivatagnak tűnne. Minden fűszál, minden hasadó bimbó és kinyílt virág Isten szeretetének jele. Az Istenbe vetett hit és bizalom leckéire kellene tanítaniuk minket. Krisztus fölhívja figyelmünket mesterkéletlen szépségükre, s biztosít róla, hogy a földön élt leghatalmasabb király kápráztató öltözéke sem volt olyan szép, mim amibe a legszerényebb virág öltözik. Ti, akik mesterséges ragyogásra, költséges festményekre, bútorokra és ruhákra áhítoztok, amit csak gazdagság vásárolhat meg, hallgassatok az isteni tanító hangjára. A mező virágaira tereli figyelmeteket, az emberi rátermettséggel utolérhetetlen, egyszerű formákra. (Szemle és hírnök 1885 október 27) {5BC 1087.3}